

Ewa Szary

"Kształtowanie przestrzeni i symbolika przestrzenna w sztuce narracyjnej", Herman Meyer, "Pamiętnik Literacki", R. 61 (1970), z. 3 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 13/39, 137

1970

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/I/ MEYER Herman: Kształtowanie przestrzeni i symbolika przestrzenna w sztuce narracyjnej. Przeł. Z.Żabicki. "Pamiętnik Literacki" R. LXI: 1970 z. 3 s. 251-273.

Rozprawa o charakterze teoretycznym i analitycznym, dotycząca zagadnień kształtowania przestrzeni w utworach narracyjnych, które stanowią niezbędne uzupełnienie ukształtowania czasowego w tego typu utworach. Autor wychodzi od ustalenia sensu terminu "przestrzeń" w odniesieniu do sztuki literackiej, a zwłaszcza narracyjnej. Interesująco następujące problemy: 1/ czy w literaturze przestrzeń gra rolę istotną; 2/ czy w utworach literackich przestrzeń jest w stanie spełnić funkcję integrującą wobec pozostałych elementów utworu; 3/ jeśli tak, to w jaki sposób, przy użyciu jakich zabiegów, środków i chwytów kompozycyjnych i stylistycznych, funkcja ta zostaje spełniona. Repertuar środków wyrazu pozostający na usługach kształtowania przestrzeni w powieści zawiera lokalizację faktyczną i empiryczną wydarzeń, która intensyfikuje lub nie sugestię przestrzenną bądź służy symbolicznemu traktowaniu przestrzeni.

BP/39

E.Sz.

/I/ MINGUET Philippe: Estetyka rokoka. Przeł. J. Barczyński. "Pamiętnik Literacki" R. LXI: 1970 z. 2 s. 391-414.

Na podstawie publikowanych fragmentów książki Mingueta "Esthétique du rococo" autor rozpatruje podstawowe założenia i przejawy estetyki rokoka w opozycji do klasycyzmu i baroku, egzemplifikując je głównie obserwacjami z zakresu architektury i zdobnictwa. Śledzi związki między zjawiskami życia społecznego i sztuką rokokową, poddając analizie takie sprawy, jak publiczność rokoka, rola konwersacji, salonu, pozycja kobiet w kształtowaniu smaku, problem galanterii. W zakończeniu rozważa problem możliwości ujawnienia podstawowych motywów wyobraźniowych sztuki rokokowej.

BP/39

T.K.